

Zveza narodov.

V Zenevi se je sestala zveza narodov. Zastopane so skoraj vse velike države, izmed manjših so navzoči odposlanci Jugoslavije, Belgije in Češkoslovaške.

Delovni program tega zasedanja ima sledeče točke: Poročilo zveznega sveta in generalnega tajništva o njunem delovanju, izprememba člena 18. zvezinih pravil, omejitev oboroževanja in mednarodnih blokad; mednarodna zdravstvena organizacija, trgovina z opijem, nadzorstvo deportacije žensk in otrok v Turčijo in sosednje države, poročilo mednarodne konference o trgovini z ženskami in otroki, boj proti legarju, organizacija mednarodnega delavskega urada, organizacija mednarodnega duševnega dela, razdelitev stroškov zveze narodov. Poročilo mednarodnega razsodišča o izvršenih ratifikacijah in imenovanju sodnikov; prošnja Bolivije, da se proglasi kot nedopustna mirovna pogodba, sklenjena l. 1904. med Bolivijo in Chile in tozadevni protest republike Chile, prošnja Albanije za ureditev njenih nasprotij z Grško in Jugoslavijo, prošnja Madžarske za sprejem v zvezo narodov, rešitev gornješlezjskega vprašanja itd.

Vsekakor pester, mestoma celo eksoctičen program. Vprašanje je le, koliko eksekutive bo imela zveza narodov, da bo svoje sklepe izvedla. Za nas so najzanimivejše tri točke tega programa, ki jih na kratko označimo.

Albanija se pritožuje pred celim svetom, da Jugoslavija ne priznava njenih mej in ne spoštuje njene suverenosti. Albanija je po svojem značaju še država vzhodnega tipa. Ne moremo govoriti o vladi in upravi v evropskem smislu. V notranjosti te države vlada anarhija. Namesto obmejnih straž se skrivajo na njenih mejah razbojniške tolpe, ki večkrat vpadajo na naše ozemlje in opleniijo jugoslov. mejno prebivalstvo. Ravno kar divja v tej državi vojna med plemeni, kateri stoje na čelu katoliški Miriditi. Meje Albanije niso bile nikdar točno začrtane. Ker je bilo v življenjskem interesu naše države, da se zaščiti pred tako nezanesljivo sosedo, je zasedla črto, ki najbolj odgovarja obmejnim razmeram, ki pa Albaniji ne dela nasilja in krivice. Zveza narodov bo morala odločiti, je-li Jugoslavija postopala pravilno ali ne? Da pa je pritožba Albanije dospela pred forum zveze narodov, je pripisati uplivi Italije.

Madžarska zahteva sprejem v zvezo narodov. Tudi ta država nima prave in odgovorne vlade, zato se ne more postaviti v isto vrsto z drugimi srednjeevropskimi državami. Madžarska je po svoji ustavi in svojem značaju kraljevina, ki pa nima kralja. Vsa njena dosedanja politika je šla za tem, da omogoči Habsburžanom povratek na madžarski prestol.

Ignotus:

Lloyd George.

(Konec.)

Lloyd George je vedel Anglijo ohraniti pred pretečo nevarnostjo. S tem je storil domovini večjo uslugo, kakor če bi dobil novo vojno. Ko je stavka končala, so mu socialistični organizatorji zaludali v obraz očitek, da je brezobzirni neprijatelj delavskih slojev. Toda zgodovina bo enkrat pokazala, kdo je bil večji prijatelj vseh zatiranih in bednih slojev: premišljeni angleški premier ali nagli, fanatični Lenin. — Lloyd George je v nekem svojem budgetnem govoru označil socialne dolžnosti vlade po priliki tako-le: »Ako ljudstvo opazi, da se sedanja vlada ni resno pečala s socialnimi pogoji naroda, da ni skušala odpraviti siromaštva v državi, lesketajoči se bogastva, če parlament noče odstraniti glavnih vzrokov te bede, namreč alkoholizma in sistema zemljiške posesti, ako ne nastopi proti razsipavanju narodnega premoženja za vojaške namene in če se ne bo štedilo, da zamore dobiti starost zaslužen o-skrbo, naj se oglasi širom države zahteva po novi stranki in mnogi izmed nas bodo šli za njo... Jaz bi izpremenil parlamente v svetilnike, da bi posvetili na vsako temno mesto, odstranili vsako bedo in vsako krivico. Kajti današnji položaj je nevzdržen. Prevelika je razlika med bogatstvom in razkošjem,

Pri tem pa seveda prihaja navskriž z interesi sosednjih držav, ki so odločno proti restavraciji starih avtokratov. Pričakovati je, da bodo zastopniki Češkoslovaške in Jugoslavije najodločneje protestirali proti sprejetju Madžarske v zvezo narodov. Češkoslovaška je zastopana po svojem spretnem ministru dr. Benešu.

Vprašanje Gornje Slezije nas zanima zaradi tega, ker ta zadeva že dolgo vznemirja vso Evropo in je že parkrat spravila v nevarnost entente cordiale med Anglijo in Francijo. V G. Sleziji se nadaljuje ostra borba med Germanstvom iz Slovanstvom. Zveza narodov bo morala odločiti, kakšen bo konec te borbe, ki se vrši na ozemlju, kjer je Nemčija črpala velik del svoje militaristične moči. Korfantiyev uspeh je postavil na glavo uspehe nemškega duha med Slovani in delo kratkovidnih antantnih diplomatov.

Notranja in zunanja politika.

* Beneševi načrti. Včeraj smo prinesli vest „Lidovih novin“, da bo češkoslovaški zunanji minister dr. Beneš predložil avstrijskim državnikom nov načrt ožjega sporazuma med Češkoslovaško, Jugoslavijo in Avstrijo. Po tem načrtu, ki bi ga sprejel tudi g. Pašić, bi Jugoslavija privolila v gotove koncesije Avstriji. Tako bi se korigirala meja v dravski dolini. Mi dvomimo, da je na tej vesti sploh kaj resnice. Dr. Beneš bo težko priklenil Avstrijo k mali antanti in zabil, da ne bi v nekem trenutku strla vseh okov in se zedinila z materjo Nemčijo. Ali je sploh treba, da dobi Avstrija teritorialne koncesije? Njen ekonomski položaj bi se komaj izboljšal, če bi se teritorialno raztegnila na morje. Korekture na mejah so za njo čisto postranskega in samo lokalnega značaja. Kljub temu, da ne pripisujemo tem zakasnelim vestem o mejnih korekturah nobenega pomena, protestiramo z vso odločnostjo proti vsakemu poizkusu barantanja z našimi obmejnimi kraji. Če avstrijska meja le za en kilometer prestopi Muro ali pa greben Kozjaka, postanejo Luschin-Ebengreuthovi načrti takoj aktualnejši, ker se bo nemški val veliko lažje razlival skozi te razpokline v našem mejnem zidu kakor doslej. Iz tega razloga je za nas veličnega pomena Apačka kotlina, ki jo Nemci brzkone reklamirajo kot prvo koncesijo.

* Ultimatum Madžarski. Mala antanta je dosedaj popolnoma rezervirano opazovala razvoj dogodkov v Zapadni Ogrski. Te dni pa so se vršila na Dunaju važna posvetovanja jugoslovenskih, češkoslovaških in avstrijskih poslanikov. Zvezni kancler Schober je razpravljaval včeraj z zastopniki Jugoslavije, Češkoslovaške in Romunije o Zapadni Ogrski. Dosegli so popolni sporazum glede na-

enega sloja in ponižanjem in nevoljo drugega. Eni delajo preveč, a kljub temu stradajo; drugi razsipujejo, pa kljub temu uživajo ugled in pravice. Tako ne gre dalje! Kakor sta pravičnost in usmiljenje večna elementa v svetovnem redu, tako je sistem, ki ulico razkošja nekaternikov tlakuje s srei množice, zapisan pogin!

Kdo more tedaj očitati Lloyd Georgeu, da nima socialnega čuta? Kdo more predbacivati sinu priprostega kmet-skega učitelja, bivšemu odvetniškemu sollicitatorju, da se je vdinjal interesom »gornjih desetstisočev«? Socializem Lloyd Georgea ne priznava dogmatičnega marksizma, ampak dopušča zasebno lastnino kot netivo za delo in podjetnost. Lloyd Georgea bi lahko primerjali inženirju - stavbeniku, ki dela za vsako stavbo natančen in vesteren načrt, izračunava stroške, preskušava material in človeško moč. On noče graditi hiše brez načrta, zlasti ako ta poruši prejšnji hram. Lloyd George cení sodelovanje buržoazije in liberalizma pri izgradnji bodoče socialne strukture. V svojih govorih je opetovano naglašal, da je za resničen uspeh socialne preosnove potrebno sodelovanje obeh delov. Buržoazija razpolaga z ekonomsko in umsko močjo, ima tradicije, psihološke izkušnje. Kratkotrajno, to je odrasla resna oseba nasproti premiladi, premalo izkušeni sestri.

Lloyd George je napadal vojno in

stopa napram madžarskim nasiljem, v kolikor se tiče Zapadne Ogrske. Kakor doznava „Jutrarnji list“ od strani nekega antantnega zastopnika, bo konferenca veleposlanikov te dni razmotrivala vprašanje Zapadne Ogrske. Vse medzavezniške vlade soglašajo v tem, da iz Zapadne Ogrske ne sme nastati druga Gornja Slezija. Konferenca veleposlanikov bo pozvala madžarsko vlado, da takoj izroči Avstriji Zapadno Ogrsko, kakor določa Saintgermainška in trianonska mirovna pogodba. Ta poziv bo stavljal za prevzetje gotov rok ter bo imel obliko ultimata. S tem ultimatom se bo istočasno dognalo, da li prevzame Madžarska odgovor za dogodke v Zapadni Ogrski. Antanta ne bo dopustila, da bi se to ozemlje razdelilo v kake cone. Kakor se poroča iz dobro poučenih krogov, je antanta obvestila madžarsko vlado, da izgubi Baranjo, če takoj ne evakuira Zapadne Ogrske.

* Poljska in Češkoslovaška. Češkoslovaški zunanji minister dr. Beneš odpotuje te dni v Marijine Lazni, kjer se sestane s poljskim poslanikom Pilcom, s katerim se bo posvetoval o češkoslovaško-poljskih odnosih in o vstopu Poljske v malo antanto. O uspehu teh pogajanj bo poročal dr. Beneš na konferenci male antante, ki se bo vršila še pred konferenco nasledstvenih držav v Portorose. Čehoslovaki kakor tudi Poljaki si žele prijateljske odnose obeh sosednjih slovanskih držav. Mnenje javnosti je različno. Nekateri so za vstop Poljske v malo antanto, drugi pa se boje, da bi vstop Poljske prisilil malo antanto, da spremeni smernice svoje politike, kar pa bi bilo v nasprotju z namenom ustanovitelj- ljev male antante. V dobro poučenih krogih se govori, da je Briand pozval zunanje ministre Češkoslovaške, Poljske in Romunske, da se udeležijo konference v Parizu, na kateri se bo najbrže razpravljalo o gornješlezjskem vprašanju in o protiboljševiški zvezi. Razume se, da se bosta dr. Beneš in Pile tudi o tem vprašanju sporazumela, tako, da bosta lahko na konferenci obe državi enotno nastopali. Kdaj se bo ta konferenca vršila, še ni znano.

Zanimivosti.

Po zobeh jih boš spoznal. — To so turisti! — Človek in ptice. — Milijonar je postal razbojnik.

Značaj človeka se da presoditi tudi po njegovih zobeh. Število zob, njih velikost, lega, oblika in način, kako se kažejo, daje dostikrat važne poteze značaja. Človek, ki pri smehu počasi odpira usta, da se mu vidijo vsi gornji zobje, je odkritega, ljubeznivega in dobrega značaja. Nasprotno pa človeku, ki pri smejanju stiska ustnice in skriva zobe, ni mnogo zaupati. Kdor brez vzroka kaže zobe, je gizdav in prazne

vojaštvo. Vzlic temu je postal med vojno minister za municijo. To se sliši kakor paradoks, a če promatramo življenje takšno, kakršno je v resnici, nam je stvar povsem umljiva. Progres, evolucija — to so tiste sile, ki vzdržujejo v ravnotežju voljo in moč. Vsaka pot z napredkom pa zahteva izvestne faze, brez katerih postanejo nemogoči poznejši vspehi. Kako naj napravi diferencijalne račune, kdor ne ve niti poštevanka?

Očitati so mu, da je brezdomovinec. Tudi na primeru Lloyda Georgea lahko vidimo, kako velika razlika obstoja med patriotizmom poulične množice, ki pozna samo par puhlih fraz o domovini ter med možem, »selfmademenom« kakor je Lloyd George, največji služabnik angleške slave in moči, angleških narodnih interesov!

Na njem spoznamo velikega moža, ki se dviga kakor granitni steber med liberalnim in socialističnim razdobjem človeške zgodovine. Mož, ki je vzrasel iz bednih razmer, ki ni zbiral svojega znanja v zakajenih solah in učenjaških avditorijih, temveč sredi življenja in nepretrgane borbe, ki ni imel za seboj niti odlične rodbine niti vplivnih protektorjev, je postal največji državnik sedanje dobe.

glave. Mož, ki ima zelo mnogo zob je slab ter se da lahko zapeljati, nasprotno pa je taka žena prepirljiva in mnogo govori. Kdor ima četrti kotnik dobro razvit, je zelo naklonjen krutosti in zločinu. Dognano je, da so žene, ki nimajo pravilno razvite zgornje čeljusti, v nravnem oziru slabe. Znameniti ruski kriminalist je opazil, da je imelo 40 odst. žensk morilk, ki jih je izsledil, nepravilne gornje zobe, a med ženami-taticami je našel 58 odstotkov. Večino-ma so pri zločincih gornji zobje nepravilni, a spodnji enako veliki. Pri prepirljivih ženskah segajo gornji zobje daleč preko spodnjih in take ženske so navadno zelo zahrbtno in maščevalne. Mali, beli in ozki nastavljeni zobje podobni koruznim zrnom pomenijo navadno priprost in ljubki značaj. Enakega značaja so oni, ki imajo od korena da vrha ozke očnjake, ki segajo preko spodnjih. Če je očnjak globoko vsajen, kaže trmoglavost. Sploh je očnjak najpripravnejši zob za presojanje značaja. Ljudem, ki imajo pri mesu širok, a proti vrhu koničast očnjak, lahko popolnoma zaupamo. Izredno veliki očnjaki značijo misleca in duševnega človeka. Če sta oba srednja prednjaka gornje čeljusti znatno večja od drugih, je to skoraj vedno dokaz literarne nardarjenosti, in če ta zoba pokriva spodnje, je stem spojena tudi bistro-tumna razsodba. Če bi se ravnali po teh naukih, bi morali vsakega prijatelja preiskati po zobeh; vsekakor pa priporočamo mladim, zaljubljenim ljudem naj pazijo na zobe.

Everest je gora v Indiji, o kateri trde, da je najvišja na svetu. Pred par meseci se je podala na to goro neka angleška ekspedicija pod vodstvom polkovnika Howard Burya z namenom, da se povzpne na najvišji vrh te gore. Te dni je prispelo v Kalkuto polkovnikovo pismo, v katerem sporoča prve vesti o smelih raziskovalcih. Dne 16. julija so se nahajali v višavi 6000 metrov približno nad samostanom Rongbuck, kjer živi 400 puščavnikov. Tu so našli veliko število bilov in divjih ptic, ki ne kažejo strahu pred človekom in se dajo hraniti iz rok puščavnikov. Ti ptici so sedali potnikom na ramena. Ekspedicija še vedno ni našla poti, ki pelje k Everestu in ki se nahaja v razdalji kakih 50 milj. Domačini trde, da je pot silno naporna. Zanimivo je, v kakšnih višavah si je človek poiskal bivališče in kako pristrčno razmerje vlada med človekom in živalstvom tam, kjer živali niso vajene videti v človeku krutega preganjalca.

Zanimivo je, s čim se pečajo bogati ljudje, ki se jim ni treba skrbeti za vsakdanji kruh. Nek Romanelli v Aciu, zelo bogat človek, je postal — najbrž in dolgega časa in pa vsled svoje nadarjenosti za ta »poklice« — razbojnik in kmalu tudi razbojniški vodja. Oblasti se že dolgo časa trudijo, da bi ga ujele. Z ropanjem si je nakopičil večmilijonsko premoženje. Nedavno je pisal policijskemu prefektu v Acio: »Na Korsiki imam samo prijatelja, zato je vaš lov brezuspešen.« Romanelli je storil s svojo četo neštevilna razbojstva in umore. Izslediti ga je težko, ker je zelo fino oblečen in se vede kakor inteligenten človek.

Dnevna kronika.

— Zdravniško zborovanje. V petek, dne 2. septembra t. l. ob 18. uri popoldne se vrši v kolodvorski restavraciji na Pragerskem odborova seja mariborskega zdravniškega društva, h kateri so tudi tovariši neodborniki vljudno vabljeni.

— Dvojna mera. V „Straži“ čitamo, da je ptujsko okrajno glavarstvo prepovedalo vporabljanje pri proslavi desetletnice Orla v Središču godbo in se radi tega slavnost preloži. Ta prepoved je popolnoma umestna, ker so za čas globokega žalovanja za kraljem (do 26. septembra) prepovedane vse hrupne veselice. Takoj za to notico pa oznanja „Straža“ veliko orlovsko slavnost v Ljutomeru, ki ima na vzporedu bakljado z godbo, podoknico in drugim hrupom. Ali okr. glavarstvo v Ljutomeru ne ve za oni sklep ministrskega sveta, ki ga izvršuje ptujsko in vsa druga glavarstva, ali pa ima preveč „orlovske“ pojme o državni avtoriteti?

„Jugoslavija je najnaprednejša država v Evropi“ vzklika z ironičnim posmehom ljubljanski „Slovenec“, ker je vlada zopet prepovedala par inozemskih listov, ki poročajo tendenčno o naši državi. Glede teh prepovedi so lahko mnenja različna, a smelo trdimo, da indeks naše države tudi čez sto let ne bo dosegel obsežnosti rimskega indeksa, na katerem so najodličnejša znanstvena in literarna dela sveta. Si tacuisses...

— **Konstatiramo.** Minister dr. Korosec je imenoval na nedeljskem klerikalnem shodu atentatorje Principa, Cabrielloviča ter Jukiča v eni vrsti z atentatorji na bivšega regenta, češ, da so vsi izrodek srbskega liberalizma. Poslanec Vesenjak se mu je v ironičnem tonu pridružil. Demokrati poslanci so izjavili, da bodo blagovolili pogledati v Pariz, kaj se godi Nj. Veličanstvu; seveda zato, da dobe dnevnice 250 frankov in da se vozarijo na drž. stroške. Gospod minister, zakaj niste kar v eni sapi imenovali Ferdinandanda, Cuvaja ter regenta? Zakaj niste izpopolnili g. poslancu stavek, da ste delali za državne stroške „turneje“ po Jugoslaviji, da pa so bili seveda vzdrževalni stroški salonskega voza in posebnih vlakov za eno edino osebo povsem „malenkostni“?

— **Jaszi in Linder se zahvalujeta.** Včeraj sta se oglasila pri ministru g. Pribičeviću bivša ministra Karolyjevega kabineta, socialista Jaszi in Linder ter se zahvalila naši vladi za njeno naklonjenost nasproti baranjskim beguncem. S tem je lepo ovržena bajka o naši „reakcionarni“ vladi, o kateri slovenski klerikalci pravijo, da je reakcionarna, kakor „katoliška“ vlada madžarskih škofov in grofov.

— **Državni dohodki rastejo.** Zadnja izvestja kažejo, da so znatno narasli državni dohodki v celi državi, kar bo vplivalo ugodno tudi na povišanje kurza naše valute.

— **Vendar enkrat.** Ministrstvo prosvete je odredilo, da se na vseh šolah v Vojvodini odpravijo madžarske učne knjige.

— **Hočki Sokol je zgubil eno najmlajših svojih sester.** Dne 27. avgusta je umrla sestra Pepca Režnikova. Sokoli in Sokolice so jo spremljali na zadnji poti ter ji zapeli nagrobnico. Zdravo, sestra! Spavaj sladko v cvetju rož in sanjaj o pomladi...

— **Udeležencem prvega kongresa jugoslovanskih trgovskih visokošolcev** ter ljubljanskega velikega semnja je dovoljena na državnih železnicah četrtinska, na južnih polovična vozna cena. Izkazati se je z indeksom oziroma z družtveno legitimacijo. Za hrano in stanovanje v Ljubljani je preskrbljeno. Eventuelna pojasnila daje Srečko Ogriček, cand. com., Maribor, Vetrinjska ulica št. 11.

— **Za začasnega komisarja železniške policije** v Gornji Radgoni je imenovan g. Joso Karabajčić.

— **Za obrtnike in industrijce.** V Osijeku se je sestavila komisija za preskrbo dela delavcem-beguncem iz Banje. Brezposelnih je še 9 lončarjev, 9 slikarjev, 34 drvarjev, 18 čevljarjev, 57 zidarjev, 15 krojačev, 76 tovarniških delavcev in 4 opankarji. Obrtniki ali industrijci, ki bi potrebovali delavce gori omenjenih strok naj prijavijo čim prej svojo potrebo in pripravljenost za vzprejem trgovski in obrtniški zbornici v Ljubljani, oziroma gori omenjeni komisiji.

— **Iz Ormoža.** Te dni je prosil v Ormožu kaplan od hiše do hiše vbogaime. Naprosil je par tisočakov, saj so mu celo Sokoli naklonili po par sto kron vsak. Da bi bilo kaj drugega, kakor za vbogaime, ne moremo trditi, k večjemu bi lahko rekli, da je dal na tehtnico svojo zbirko potrpežljivost Ormožanov — v kolikor bi mogoče še prenesli njegovo nadaljno opravljanje in lujskanje iza ormoške prižnice. G. kaplan bi se iz te svoje zbirke lahko učil krščanske ljubezni pri ormoških Sokolih, ki z rekom: Bog odpusti mu, saj ne ve kaj dela — ravno svojemu največjemu sovražniku dajo s polno roko.

— **Vinarska zadruga »Ljutomerčan«** se je osnovala za ormoško-ljutomerske korice s sedežem pri Sv. Bolfenku pri Središču. Glavni namen zadruge je gojenje umnega vinarstva in kletarstva.

ustanavljanje vzornih vinskih kleti za zadržano vino in organizirano razpečevanje pristnih ljutomerskih vin doma in v inozemstvu.

— **V Trbovljah** so aretirali in zaprli več komunistov, ki so v svojem »internacionalizmu« rovarili proti državi. Izgnali so tudi inženirja Leinertha, kateremu so dokazali, da je vzdrževal kompromitujoče zveze z Avstrijo. — Trboveljski komunisti bodo baje namesto razpuščene komunistične organizacije osnovali nekak avstrijski konzulat, ker bo to najprimernejše za njihov »internacionalni« duh.

— **Stavke pekovskih pomočnikov v Ljubljani ne bo.** Kakor poroča »Jutro«, se je vršila včeraj pod predsedstvom šefa oddelka za socialno skrb gosp. Ribnikarja razprava o meznem sporu med pekovskimi pomočniki in mojstri. Končno sta se obe stranki zedinili in sicer na ta način, da se pomočnikom povišajo meze za 10 odst., ne da bi se podražil kruh.

— **Ljubzenska tragedija.** Tomaž Kline iz Velike Zinice, mlad človek kakih 26 let je kaj rad videl lepo Ljudmilo Petrovič iz Malega Vinodola. Tudi njej se je fant dopadal, no, pa sta se zaljubila in sklenila večno zvestobo do hladnega groba. V pondeljek dne 30. avgusta sta prišla v Malo Zenico ter jo zavila k prijaznemu krcmarju Šanperlu. Tu sta se dobro najedla in napila ter bila prav židane volje. Nenadoma potegne Tomažek iz žepa samokres. ga pomeri proti Ljudmili in ustrelil. V prsi zadeta se je zgrudila Ljudmila mrtva na tla. Nato je obrnil samokres proti sebi ter se tudi sam ustrelil. Kaj je napolilo mladega človeka k temu dejanju, dosedaj ni znano.

— **Jezikovno vprašanje v Julijski Benečiji.** Na interpelacijo posl. Wilfana je odgovoril ministr. predsednik, da se je v Julijski Benečiji za enkrat uvedla ta praksa, da se za vse vloge v jugoslov. jeziku zahteva italijanski prevod, to pa baje radi tega, ker ni dovolj jezikovno kvalificiranih uradnikov in ker je treba spoštovati italijanščino kot uradni jezik države. Sicer pa rimska vlada pripravlja jezikovni zakon za nove pokrajine.

Mariborske vesti.

Maribor, 1. septembra.

— **m Svima Srbima i Hrvatima** v Mariboru. Na naš poziv, da se jave svi Srbi i Hrvati in Mariboru i okolici, čijih deca polazi ovdešnje osnovne škole, primismo tek 6—8 prijave. Uvereni, da je broj srpskohrvatske dece u Mariboru mnogo viši, upućujemo taj naš poziv iznova na sve one, koji se nisu javili. Prijave prima redakcija »Tabora«.

— **m Tiskarski škrat** nam je napravil včeraj neljubo napako. Včerajšnja notica »za Jugoslovansko Matico« so darovali... se mora glasiti: g. dr. Müller kot dobiček veselice v prid Jugoslovanski Matici v Dobrni — 3000 K in ne 300 K, kakor smo pomotoma poročeli.

— **m Novi predsednik stanovanjskega urada** je danes imenovan in tozadevni akt podpisan. Ob enem je razrešen svojih dolžnosti dosedanj predsednik, ki je tekotom svojih počitnic vodil ta nevhvaležen in trudapoln posel.

— **m Poštnemu ravnateljstvu** v album. Prejeli smo: Čudno je postopanje pošti pri čemer se osobito odlikujejo tam nastavljene „frajlice“. Pred par dnevi je prišel nek gospod ter hotel vplačati na tamošnji pošti gotovo vsoto denarja. Ker je imel večje bankovce, je gospodična zahtevala drobiž. Končno sta se nekako pobotala. Dva dni pozneje je imel tam zopet opravka. No, si je mislil, da ne bo zopet kakih sitnosti, pa si je pripravil drobiž. A glej ga spaka! Gospodična se najbrž ni dobro naspala, ga je prav hudo pogledala ter mu za brusila v obraz, da drobiža ne sprejme. Tako. Enkrat se „kapricira“ na drobiž, drugič pa zopet na večje bankovce, stranka pa naj vse mirno prenaša. Priznavamo, da je človek včasih nervozen, a tako postopanje ni opravičljivo ter prosimo poštno ravnateljstvo, da „gospodične“ malo pouči.

— **m Zanimiva razprava.** Te dni se je vršila pred tukajšnjim okrajnim sodiščem razprava proti gospe A. I., soprogi vi-

šjega poštnega oficijala, ki je v nekem sprepiru obdolžila hišno posestnico gospo A. K. v Klavniški ulici št. 12, da je „nemčurka in nemškutarica“. Ta je vložila tožbo. Sodišče je gospo A. I. obsodilo na 100 K globe in sicer radi besede „nemškutarica“, dočim je bila zaradi besede „nemčurka“ oproščena, ker se ji je dokazalo, da je bila poprej nemškega mišljenja.

— **m Zadnja o licitaciji v Cafovi ulici.** Prejeli smo pojasnilo, da sta znano licitacijo v Cafovi ulici vodila dva uradnika, razen izvršilnega uradnika X. činovnega razreda še uradnik IX. činovnega razreda. Vprašanje je tedaj, kateri teh dveh uradnikov je zakrivil, da so se pri licitaciji dogodile nepravilnosti v škodo revežu in v korist bogatinu? Pristojna oblast naj bi nam tudi blagovolila navesti zakon, ki dovoljuje, da se nekateri kupci pri licitaciji oproščajo takojšnjega polaganja skupila. Čudno se nam zdi, da sta pri ves teden trajajoči licitaciji sedela kar dva sodna uradnika!

— **m Fijakerji na Grajskem trgu** očitno nimajo stalno določenega prostora. Zjutraj so tesno ob trotuarju pred Jadransko banko in Scherbaumovo trgovino, opoldne pred vrtom gostilne „Crni orel“ ter kvarijo s svojim vonjem apetit gostom, popoldne ob trotuarju v Slovenski ulici. Zbirajo si vedno prostore, kjer ali ovirajo promet, množijo po trgovinah muhe in širijo smrad. Magistrat naj jim določi vendar prostor na Trgu svobode v senčnatem drevoredu ob Pugel-novi hiši, kjer ni trgovin, ne gostilen in zaradi prostranosti trga tudi ne morejo motiti prometa. Tam tudi ne bo treba hoditi ljudem po konjskih odpadkih. V sredini mesta pa so vendarle.

— **m Priseljevanje v Maribor.** Vsak teden se dogaja, da se ljudje priseljujejo v Maribor in so seveda nesrečni, ker ne dobijo stanovanja. Uradniki tako dolgo kompetirajo, da jih oblast vendar premesti sem. Cetudi vedo prav dobro, da obstoja v vseh večjih mestih stanovanjska beda, silijo vendar v Maribor. Isto velja za razne pomočnike, ki bi dobili pri mojstarih na deželi tudi primerno plačano službo in prej stanovanje. A vse sili v mesta in pomnožuje stanovanjsko bedo. Sam je tak človek nezadovoljen in širi po gostilnah nezadovoljstvo, medtem ko bi lahko na deželi v miru in v stanovanju živel. Toda dežele se vse boji, uradnik in delavec istofako, kakor zdravnik in odvetnik. Ako mora kdo iz tuje države pobegniti, pobegne vedno naravnost v Maribor. Na ta način seveda stanovanjske mizerije ne bo nikdar konec.

— **m Znižanje mesnih cen** jako prijetno občutijo naše gospodinje, zlasti one iz uradniških krogov. Bridko pa se pritožujejo vsi tisti, ki žive po gostilnah, da se tam cene mesa niso popolnoma nič spremenile. Pristojno oblast pozivljamo, da se zanima za stvar in jo uredi.

— **m Za Jugoslovansko Matico** je nabrala ob priliki poslovnega večera učiteljice telovadnega tečaja Sokola v Narodnem domu sestra Holčeva 712.—K; ob priliki zapisrsege poštinih uslužbencev je nabral g. Majcen za Jug. Matico 538 K., v veseli družbi v gostilni »Balon« nabral g. Jože Ovahte 132 K. Vsem darovalcem iskrena hvala!

— **m Legitimacije in znake za Ljubljanski sejem,** s katerimi ima vsak pravico do enkratne polovične vožnje po železnici za tja in nazaj ter poljuben in neomejen prost vstop brez kakega doplačila na sejem, se dobe pri sejinskem odborniku V. Weixlu, trgovcu v Jurčičevi ulici št. 8, ali pri Trgovskem gremiju. Istotam se dobe tudi vse potrebne informacije.

— **m Na državni gimnaziji v Mariboru** se vršijo vsi ponavljalni izpiti (iz enega predmeta) za preteklo šolsko leto dne 10. septembra od 8. ure dalje. Sprejemni izpiti za 1. razred leta 1921/22 bodo dne 12. septembra od 10. ure dalje; priglasiti se je k sprejemnim izpitom z vpošiljatljivo vpisnih listin (krstnega lista in zadnjega šolskega izpričevala) do 11. septembra na gimnazijsko ravnateljstvo; priglasiti se sprejemajo tudi osebno še na dan izpita od 8. do 9. ure. Dodatni izpiti privatistov in obotelih se vršijo takisto dne 12. septembra od 9. ure dalje; zglasti se je pri ravnateljstvu. Vpisovanje bivših in novih im-

nazijcev za razrede od 2. do 8. se vrši dne 13. septembra od 10. ure dalje; ob 12. uri tega dne se redni sprejem zaključijo. — Dan 14. septembra je redni šolski dan. Podrobni podatki so razvidni iz oglasa v gimnaziji.

— **m Dobitki velike ljudske tombole,** katero priredi Prostov. požarna bramba in nje rešilni oddelek dne 2. okt. t. l. na Glavnem trgu, so od včerajšnjega dne v izloženem oknu nekdanje trgovine Ferner v Gosposki ulici razstavljeni. Vsakdo se lahko sam prepriča, da se bo nudilo najlepše in najboljše in je torej pričakovati, da bo udeležba občinstva pri tomboli ogromna. Karta stane 1 dinar in se jih lahko kupi že v tekni prihodnjega tedna v vseh tobačnih trafikah, v vseh brivnicah ter v depotu požarne brambe, Koroška cesta 12. Tombola prične točno ob 14. uri. Po končani tomboli se vrši velika oktoberska veselica pri Götzu.

— **m Lov za nagim človekom.** Včeraj popoldan se je vršil v Mariboru nenačuden lov. Policija in civilisti so dirjali za popolnoma nagim človekom. Ko je prišel trgovski pomočnik I. J. opoldan domov, je zapazil na dvorišču neznanca moža s nekim svežnjem pod pazduha. Kmalu na to se je dognalo, da je zmanjkalo z dvorišča razno perilo. Trgovski pomočnik J. je takoj s kolesom zasledoval omenjenega neznanca ter ga na Ruški cesti dohitel. Ko je neznanec zapazil, da mu je J. za petami, je smuknil v grmovje ter izginil po strmeh nasipu Drave. Ker s kolesom ni mogel za njim, je nanj opozoril v bližini se nahajajočega stražnika. Kmalu nato se je neznanec nekoliko više pokazal zopet na cesti, a je bil popolnoma — nag. Vdrli so jo za njim, a ta je krenil zopet k Dravi ter skočil v vodo. Najbrž pa mu je bila voda premrzla, ker se je kmalu na to vrnil na obrežje ter mahnil proti brvi. Stražnik in J. sta hitela za njim. Nagec je bežal preko brvi, a tu ga je nekdo zaustavil in izročil došlemu stražniku. V grmovju so našli vse ukradeno perilo, v nagem človeku pa že dolgo iskanega tatu.

— **m Iz Studencev** nam poročajo, da je razveljavljenje občinskega mandata g. Nachtigalla končno veljavno rešeno, ker se mu je dokazalo, da je v resnici pripadal komunistični stranki.

— **m Naša** se je zlata zaponka; dobi se pri policiji.

— **m Dr. Vilko Marin** od 5. septembra naprej zopet ordinira dnevno od 11. do 12. in od 14. do 16. ure.

— **m Zobozdravnik dr. Franjo Kartin,** Maribor, Slovenska ulica št. 9, zopet ordinira dnevno od 8. do 12. in od 15. do 17. ure.

— **Velika kavarna.** Danes zvečer koncert salonske godbe prof. Kubička. 1253

Kultura in umetnost.

— **x »Kritika« in »Savremenik«.** Bilo bi zelo želeli, da bi se Slovenci na pisateljskem polju čimbolj zblíževali z Hrvati in Srbi. S tem bi se združile najgloblje, najintimnejše strani narodne duše. Najležeje bi ta namen dosegli, ako bi kar največji del slovenskega razumnštva čital književne revije in jih po možnosti tudi aboniral. V Zagrebu izhajate dve reviji, ki prinašate proizvode slovenskih, hrvatskih in srbskih pisateljev. »Kritika« izhaja v revijalnem formatu na 60—100 straneh enkrat na mesec. Prinaša izvrstne novele, pesmi, dramske prizore, kulturne članke, eseje ter obširen feljton, v katerem pisatelj s kritikami in polemikami izmenjuje svoje misli in nazore. Razen tega prinaša v vsaki številki kot umetniško prilogo reprodukcijo katere umetniške slike, izdelano v barvah. Urednika sta Milan Bogović in Ljubo Wiesner. Uredništvo v Zagrebu, Jurjevska ulica. »Savremenik« izhaja štiri krat na leto kot almanah v obliki mape na 200—300 straneh z mnogobrojnimi umetniškimi reprodukcijami, novelami, poezijami, erticami itd. Urejuje ga dr. Branimir Wiesner-Livadić (ravnatelj drame na narodnem gledališču v Zagrebu). Redakcija: Zagreb, Haulikova ulica 4. V obeh revijah sodelujejo priznani pesniki: Krleža, Krklec, Šimić, Wiesner, Bogović, Nazar, Petrović, Godovsky, Tartaglija i. dr. M. E. Godovsky.

Gospodarstvo.

Notranje državno posojilo.

Te dni je izdal finančni minister poziv na podpis notranjega investicijskega posojila. O podrobnosti tega posojila se je že mnogo pisalo. Posojilo je namenjeno za izboljšanje in povzdigo našega gospodarskega življenja. Če se je govorilo o našem slabem gospodarskem stanju, se je pred vsem mislilo na naša prometna sredstva, ki so glavni predpogoj gospodarskega razvoja. Vsakomur je pač znano, v kako žalostnem stanju so se nahajala naša prometna sredstva, v prvi vrsti naše železnice po preobratu. Z jako majhnimi gnotnimi sredstvi, ki se bila vladni na razpolago, je bilo mogoče izvesti le najnujnejša popravila.

Na nabavo novih vagonov, lokomotiv, na razširjenje železniškega omrežja nismo mogli niti misliti. In vsled tega naše železnice tudi v tretjem letu obstoja naše mlade države še ne odgovarjajo našim potrebam in zahtevam.

Vsled tega je naša država, ki ima, kakor vočinoma tudi druge države, promet v lastni režiji, v očigled dejstva, da je brez urejenega prometa gospodarski napredek nemogoč, primorana, podvzeti vse, da dobi zadostna sredstva za tako nujne in potrebne investicije. Država so državljanji. Potrebe države so potrebe državljanov. Zato je sveta dolžnost vsakega posameznega in vseh državljanov skupaj, da državo pri tej občo koristni akciji podpirajo.

Iz tega vzroka je finančni minister razpisal državno investicijsko posojilo. Marsikdo bo rekel, čemu se ne zvišajo davki. Vlada je namenja, da naj za ta občekoristni namen vsak državljan po svoji moči prispeva. To posojilo ne bo samo izboljšalo naša prometna sredstva, ampak bo tudi ugodno vplivalo na našo valuto, od česar bo vsak posamezni državljan imel korist.

Z današnjim dnem se začne podpisovanje tega posojila v znesku 500 milijonov dinarjev ter traja do konca septembra t. l. Država obrestuje to posojilo po 4 odst. in nudi dalekosežno varstvo. Obligacije v komadih po 100, 500, 1000 in 10.000 dinarjev se prodajajo ali pari po vseh bankah in denarnih zavodih v državi. Posojilo se bo izplačalo v teku 50 let po vsakoletnem zrebanju posameznih obligacij. Obligacije in njih obresti so davka in vseh drugih pristojbin proste, se lahko vporabljajo za kavcije ter jih narodna banka lombardira.

Podpisovanje tega posojila ni samo dolžnost vsakega državljanja, temveč pomeni tudi dober kap. Malo je menda vrednostnic, ki bi bile tako gotovo varne, uživale toliko ugodnosti in se tako visoko obrestovale, kakor obligacije državnega posojila. Upamo, da bo od državo določen znesek se pred koncem tega meseca podpisan, kajti od uspeha tega posojila ne zavisi samo naš notranji gospodarski položaj, temveč tudi ugled in kredit naše kraljevine v inozemstvu in stem izboljšanje naše valute.

g Novo tovarniško podjetje »Tribuna«. V Ljubljani se je ustanovila nova tovarna koles, otroških vozičkov in silvalnih strojev. »Tribuna«, lastnik g. F. Batjel. Tovarna je opremljena z najmodernejšimi stroji, izvršuje vsa v to svrhu spadajoča dela ter je prvo podjetje te vrste v Jugoslaviji.

g Za povzdigo čebelarstva. Na večerajšnji seji finančno-gospodarskega komiteja se je med drugimi važnimi vprašanji razpravljalo tudi o čebelarstvu. Poljedelskemu ministrstvu se je dovolil izvanredni kredit v znesku 300.000 dinarjev za povzdigo in podporo čebelarstva ter 100.000 dinarjev za nakup denaturiranega sladkorja za krmljenje čebel pozimi, ker je bila letos za čebele jako slaba paša. Razen tega se je razpravljalo o kreditu v znesku 20 milijonov dinarjev kot podporo za pasivne pokrajine.

g Jugoslovanska trgovska zbornica v Solunu. Trgovsko ministrstvo je osnovalo v Solunu jugoslovansko trgovsko zbornico, ki počne dne 5. septembra poslovati. To je našo prvo gospodarska institucija v inozemstvu, ki bo pri razvoju našega gospodarstva igrala veliko vlogo.

Ernest Eckstein:

Afrodita.

Roman. Prev.: Rušan.

(Dalje.)

Zopet ga je navdajalo čustvo kot da ga nekdo zapleta v mreže. Sam pri sebi je na tihem skušal te občutke zatajiti; mogoče so mu bogovi naklonili posebno milost in mu poslali tako ljubeznivo bitje nasproti. Sedaj vsaj ne prihaja v Milet kot tujec, temveč ga spremlja bitje, ki z njim skupno čustvuje. Veselo se je razgovarjal z njo, ji pripovedoval svoje načrte; vprašal jo je tudi o Melanipu, Afroditinemu svečniku, katerega mu ga je priporočil njegov mojster Farak. Nejeera mu je povedala, kolikor je bila vedela. Melanip je bil znan kot dober in ljubezniv človek; če bo mogel tudi njemu pomagati, tega pa mu ni mogla povedati.

Cesta je začela padati. Iz zadnjega ovinka so se med vinogradi videla jugovzhodna mestna vrata.

»Se par streljajev, pa si na mestu,« mu je rekla Nejeera. »Melanip je na desni strani trga, nasproti arhontovemu dvoru. Kogarkoli vprašaš, vsak ti bo pokazal. Jaz te ne morem dalje spremljati; to bi bilo slabo priporočilo. Nas umetnice smatrajo splošno za razposajen, lahkoživ svet...«

Akontije ji je začuden pogledal v obraz.

»Ne sodijo ravno krivično,« je odstavila ona, »dasiravno celota čisto posameznika preveč obteži.«

»Kar sem danes sam videl, to me silijo, da o milečanskih umetnicah drugače sodim,« ji je on uljudno odvrnil. »Če ti je drago, me brez vsega lahko spremljaš!«

»Ne, ne, saj ne moreš nikamor zaiti! Pot pelje naravnost do Divovega doma, od tam pa zaviješ na levo. Če pa hočeš postati moj prijatelj, Tvojo ponudbo rade volje sprejemem in Ti bom za to hvaležna. Vsak dopoldan me najdeš na ulici ob pristanišču, kjer prodajam evetke in šopke. Cudiš se; toda življenje v Miletu je drago,« je pristavila Nejeera smeje, »a Nejeera hoče svojemu možu prinesiti lepo balo in doto.«

»V ulici ob pristanišču?« je ponovil Akontije. »Ti tudi tam stanuješ?«

»O ne!« mu je odgovorila. »To bi bilo zame pregosposko, četudi so moji stariši bili nekadaj premožni in bi mi bil noben prerok ne prerokoval, da mi bo umetnost, s katero sem se bavila samo iz veselja, vsakdanji kruh. Stanujem daleč v zapadnem delu mesta. Bolje je, da ti zamolčim ulico in hišo, da ne bi dospel v skušnjavo in bi me iskal.«

Došli so do mestnih vrat. Tu je Nejeera obstala.

»Tukaj se ločila najini pota je rekla zamišljeno. Naj bogovi pozabijo čas, ko si prišel v Milet.«

Za trenutek se ni niti premaknila. Akontije ji je podal roko. Ona je naklonila glavo, se mu še enkrat zahvalila za obrambo, potem pa je izginila v pisani množici velikega mesta.

Melanip, Afroditin svečenik, se je šetal pod stebriščem na dvorišču, ko mu je suženj javil, da je prišel nek tujec, ki hoče z njim govoriti. Svečniku se je namršilo čelo, ker ga je na ta način motil. Hotel je biti sam, da bi lahko nemoteno premišljal. Ko pa je pogledal v odkritosrčni obraz mladeniča, se mu je čelo takoj zopet zjasnilo. Akontij je skromno in ponižno, a vendar odločno stopil predenj in mu predal pismo atenskega mojstra.

Čitajoč pismo, se je svečenik večkrat ozrl na mladeniča in ga premeril s svojimi bistrimi in modrimi očmi. Vedno bolj mu je ugajala vitka postava mladeniča, njegovo vedenje in ves njegov izraz, ki se je povsem ujemal z onim kar mu je poročal o njem prijatelj iz Aten.

»Torej umetnik si,« mu je rekel, ko je pismo prebral; »pa Farakov učence! Pred kakimi desetimi, dvajsetimi leti sem imel čast, spoznati tega slavnega mojstra ter videti njegovo krasno delavnico. Da si bil njegov učenec, je že zadostno priporočilo. Kakor mi piše, si prekašal v obnašanju in v umetnosti vse svoje tovariše. Dobrodošel pod moje streho, Akontij! Zame je pravi talet vedno bil predmet svetlih sanjati; z vso močjo te bom podpiral in ti pomagal k napredku. A predvsem — ti si

gotovo lačen in utrujen. Se bogovi morajo jesti!«

Med tem, ko se mu je Akontij s kratkimi, toplimi besedami zahvalil, je poklical Menalip suznja, ki ga je odpeljal v avlo. Na vratih bližnje ekse-dre, ki so bila zastrita s temno preprogo, se je pojavil Klitifont, močan mladenič krepke postave. V ekседeri je bil ravnokar prižgal oljnate svetilke, ker se je začelo polagoma mračiti.

Klitifont, mu je zaukazal Melanip, »pripravi temu mladeniču, našemu gostu, najprej kopel, potem pa skrbi za večerjo!«

Suženj je odšel. Za par minut se je vrnil in prosil tujca, naj mu sledi.

Akontij je dotlej sedel s svojim novim znancom na kameniti klopi pod kolonadami ter mu s kratkimi besedami razložil svoje načrte. Melanip ga je pohvalil; posebno mu je ugajalo, da si je stavil mladi kipar tako vzvišene naloge, zraven vsega pa bil štedljiv. Imel je toliko prihrankov, da je za prvo silo lahko živel brez dela ter se mogel popolnoma posvetiti svoji umetnosti.

»Nisem bogat,« je dostavil Melanip, »a vedno mislim, da sta red in skromnost najboljša prijatelja umetnika. — Zato tudi tebi priporočam, da s svojim imetjem skrbno in varno ravnaš. Če bi ti kljub temu pošla sredstva, s katerimi razpolagaš, predno dovršiš svojo nalogo, pa mi brez odlaganja takoj naznani. Melanip bo imel vsak čas toliko, da bo lahko revnemu tovarišu ugledil pot. Pravim, tovarišu, kajti tudi umetnik je svečenik večne lepote. Žalibog mi brani zakon, da bi ti smel dati pre-

nočišče dalje nego samo eno noč v svoji hiši. Toda poznam mesto in vse njegove razmere do skrajne malenkosti in mi ne bo težko, da tudi tebi najdem skromno, a vsekakor pripravno in udobno stanovanje. Jutri zjutraj se napravim na pot.«

Ko se je Akontij v kopeli okrepal ter zamenjal svojo prašno, vsakdanjo obleko z boljšo, je sedel z Melanipom k večerji. Večerja, ki jo je prinesel Klitifont, je bila zelo preprosta: ječmenov kruh, med, mirza pečenka, bademi in smokve. K temu se je pilo vino z vodo.

Veseli razgovor je zabelil skromne grizljaje. Či mdalje je Akontij poslušal Afroditinega svečenika, tem bolj ga je navdajalo čustvo, da je našel človeka ki mu je naklonjen, in nesebičen človeka, čigar prijateljstvo je mnogo vredno. Človek, ki sprejme tujca tako toplo in prisrčno, more biti res prijatelj.

(Dalje pri-lij.)

Ljudska knjižnica

Narodni dom, I. nadst.

posluje ob nedeljah od 1/2 10.—1/2 11. ure in ob četrkih od 1/2 19.—1/2 20. ure

Glavni urednik: Radivoj Rehar. Odgovorni urednik: Rudolf Ozim.

Mala oznanila.

Gospodična išče učitelja ali učiteljico za poučevanje citer. Natančnejša pojasnila daje oglašni zavod I. Sušnik, Slovenska ulica 15. 1972

Wertheim-blagajna št. 2 se prod. Naslov pora uprava »Tabora«. 1971 3-1

Kupim dobro idejo specerijsko trgovino na prometnem kraju, eventualno tudi hišo. Ponudbe pod »Primorec« na anončni zavod I. Sušnik, Slovenska ulica 15. 1966 2-2

Kontorist

ali kontoristinja se išče za Maribor za takojšnji nastop. Ponudbe pod »Lesna industrija« na upravnitvo tega lista. 1969 2-1

Izjava.

Podpisana obžaluje in prekljuje žaljive uditve v pismu, sestavljenem od L. Trobentar zoper učiteljski zbor v Kamnici Jelovec, 20. avgusta 1921. 1270 M. Rožič.

Francoščina.

Berta Schmid-Doubrawsky, sodnijski tolmac in diplomirana učiteljica jezikov, prične s poukom dne 1. septembra. Prvzema tudi prevajanje trgovskih dopisov i. dr. Vpisovanje med 10. in 14. ter 18. in 19. ure Sočna ulica 26, II. nadst.

Brzjav: »Ekspediti« Brzjav: »Ekspediti«

Vojvodina

špedicija za mednarodne Transporte

Golubović in drug

MARIBOR SUBOTICA

Aleksandrova cesta 41. VIII. Boske Vujica 8.

Otprema svakovrsnega blaga v celim in zbirnim vagonima.

Reekspedicija! Uskladištenje! Ocarinjenje!

Brzo! Tačno! Jeftino!

Sve uz najkulantnije vrjeto. 1268 8-1

Dežni plašči

1186 8

prvovrstni, pravkar došli. — Velika izbira dežnikov, moškega perila, klobukov, čevljev itd. najceneje pri tvrdki

Jakob Lah, Maribor, Glavni trg 2!

Podpirajte slovenske tvrdke!

Zavod za straženje in zaklepanje v Mariboru

vsako vrsto straženje v mestu, na koler dvorih, kakor tudi spremljanje železniških vozov. — Pojasnila v pisarni: pristaniška ulica 2.

KNJIGOVEZNIKA MARIBORSKE TISKARNE D. D.

KI JE NAJMODERNEJSE UREJENA, SE PRIPOROČA CENJENEMU OBČINSTVU, OBLASTVOM IN URADOM. PREVZEMA VSA V KNJIGOVEŠKO STROKO SPADAJOČA DELA.

IZVRSBA SOLIDNA! CENE ZMERNE!